

opusdei.org

Numerarije pomočnice – dom, ki se širi med vse ljudi

Numerarije pomočnice:
posebna poklicanost za skrb in
krepitev družinskih vezi v Opus
Dei.

29. Mar. 2024

Jezus je ravno govoril o semenu,
pticah, trnju in rodovitni zemlji. S
tem je ponazoril zelo različno
pripravljenost ljudi, ki ga poslušajo.
Vsako izmed tistih razpoloženj se
sčasoma izkaže za bolj ali manj

rodovitno: »Seme v dobri zemlji so tisti, ki z lepim in dobrim srcem besedo slišijo in jo ohranijo ter v stanovitnosti obrodijo sad« (Lk 8,15). Verjetno ima Gospod še vedno v mislih to podobo, ko ga čez kratek čas nekdo prekine: »Tvoja mati in tvoji bratje stojijo zunaj in te želijo videti« (Lk 8,20). Nakar Učitelj na presenečenje vseh odgovori: »Moja mati in moji bratje so tisti, ki božjo besedo poslušajo in uresničujejo« (Lk 8,20). To je eden od trenutkov v evangeliju, ko Jezus govori o neki novi obliki odnosa, močnejši od tiste, ki ga je povezovala z njegovo materjo: to je vez nadnaravne družine, ki izhaja iz poslušanja in sprejemanja božje besede.

Po podobi Boga, ki je občestvo

Cerkev je po besedah Katekizma »resnična Jezusova družina«.^[1] Papež Frančišek to potrjuje: »Jezus je ustvaril novo družino, ki ne temelji

več na naravnih vezeh.«^[2] Vera ima tolikšno moč rodovitnosti, da ustvarja nove stvarne vezi. In v Opus Dei, ki je *delček* Cerkve, se dogaja enako: tisti, ki so izkusili tiste »slutnje božje ljubezni«^[3] svetega Jožefmarija, postanejo del te majhne družine, ki je Delo. Ta družina črpa iz bližine Boga, ki ni samota niti osamljenost, temveč občestvo med osebami, med Očetom, Sinom in Svetim Duhom. To je družina, ki je poklicana, da ohranja edinost, tako zaradi ljubezni božjega srca, ki jo poživlja, kot zaradi nadnaravnega poslanstva, h kateremu je poklican vsak izmed njenih članov: da vsakdo v svojih vsakdanjih okoliščinah pričuje, da nas Bog ljubi kot sinove in hčere.

V prvih letih Dela sveti Jožefmarija ni jasno vedel, kako naj bi se uresničila ta bistvena značilnost duha Opus Dei, to je njegov družinski značaj. Kmalu pa se je začel zavedati, da sta njegova

mati in sestra dejansko ustvarjali vzdušje, ki ga je iskal za centre Dela. Po premisleku v molitvi se je odločil, da ju bo prosil za to nenadomestljivo pomoč. Blaženi Álvaro del Portillo je leta pozneje razložil, kako sta ti dve ženski »tisto toplino, ki je nekoč zaznamovala domače življenje družine Escrivá, prinesli v nadnaravno družino, ki jo je ustvaril ustanovitelj. Mi smo se naučili vse to prepoznavati v dobrem okusu mnogih majhnih pozornosti, v rahločutnosti medsebojnih odnosov, v skrbi za materialne stvari v hiši, kar pomeni – in to je najpomembnejše – stalno skrb za druge in duha služenja, ki je sestavljen iz pozornosti in odrekanja. To smo gledali v osebnosti našega očeta in potrditev tega smo videli v babici in teti Carmen.«^[4]

Gotovo smo se že velikokrat prepričali o tem, kako življenjskega pomena je družina, kadar smo videli

otroke, ki odraščajo obdani z naklonjenostjo staršev, ali starejše ljudi, ki čutijo bližino zaradi nežnosti in besed svojih vnukov. Brez te družinske podpore življenje ni isto, pa naj žanjemo še toliko uspehov. Kdor ve, da je ljubljen, je sposoben premagati ali z veseljem nositi katerokoli težavo. Potreba po tem, da se čutimo ljubljene, da pripadamo nekemu domu, je vsesplošna: je del naše najgloblje istovetnosti. Skrb, zastonjskost, ki je za to potrebna, »bo vedno nepogrešljiva, ne glede na to, kako zelo človeštvo napreduje«. ^[5]

Ko rečemo, da člani Opus Dei sestavljajo družino, ne gre le za preprosto *domače* vzdušje, ki ga je mogoče najti marsikje drugje. To *družinsko okolje* mora biti otipljiva stvarnost z nadnaravnimi koreninami ter vsakodnevnimi sadovi, ki se odražajo v materialnih rečeh, v naklonjenosti in ljubeznivosti. Vsak izmed nas neguje

in krepí te vezi, saj je od vseh nas odvisno, da ne le *dihamo družinsko ozračje*, ampak da resnično *smo* družina.

Vendar je ustanovitelj Opus Dei jasno videl tudi potrebo po osebah, ki bi znale z modrostjo usklajevati materialno in nematerialno razsežnost ter bi na poseben način negovale te vezi. To poslanstvo, ki vključuje tudi najmanjše materialne podrobnosti, na poseben način pripada numerarijam pomočnicam. Gre za prav poseben klic, ki je vzniknil med prvimi članicami Opus Dei in ki pomeni biti tiste roke, ki povezujejo tisto najbolj božje in najbolj človeško in ki posnemajo neke druge roke: roke Jezusove Matere, ki so vedno združevale obe stvarnosti, da bi mogle razločevati in izpolnjevati božjo voljo.

Zastonjska ljubezen, ki daje drugemu potrditev

Morda je navzven najvidnejši del poslanstva numerarije pomočnice organiziranje in načrtovanje oskrbe centrov, zato da bi se vsakdo čutil odgovornega za svoj dom. Kot v vsaki družini se naloge porazdelijo prilagodljivo, glede na zmožnosti vsakega posameznika. Lahko bi rekli, da imajo numerarije pomočnice dom v svojih rokah, potem pa ga predajajo drugim.^[6] V nekaterih primerih je mogoče to družinsko razsežnost občutiti ob konkretnih rečeh, kot je prehrana, čiščenje in okraševanje, vendar nas vse to vodi k neki drugi resničnosti, ki presega materialno: k njihovemu glavnemu poslanstvu, ki je potrjevanje vsake osebe v njeni istovetnosti in njenem apostolskem poslanstvu.

»Ne gre samo za izvrševanje gospodinjskih opravil, ki jih v različni meri moremo in moramo opravljati vsi,« je zapisal prelat Opus Dei, »temveč tudi za njihovo

načrtovanje, organiziranje in usklajevanje na tak način, da bo to ustvarjalo ravno tisto vzdušje, v katerem se vsi počutijo doma, kot sprejete, *priznane*, negovane ter istočasno odgovorne osebe.«^[7] Zaradi tega je sveti Jožefmarija to poslanstvo imenoval »apostolat vseh apostolatov«, »hrbtenica«, ki omogoča, da se Opus Dei sredi sveta giblje v družinskem duhu, in »tkanina za vezenje«, na kateri vsi drugi člani Dela tkejo svoja prijateljstva.

S svojim običajnim življenjem si numerarija pomočnica prizadeva na neki način odsevati besede, ki jih molimo pri angelovem češčenju: »In Beseda je meso postala in med nami prebivala« (prim. Jn 1,14). V njenem vsakdanu je stalno navzoče prizadevanje za močno povezanost z evharistijo, da bi na ta način Bog znova prišel na svet in bil postavljen pred oči drugih: vsaka kretnja, vsaka

beseda, vsaka misel in vsako dejanje
stremijo k sporočanju, da je Bog
navzoč v najbolj vsakdanjih rečeh.

Eden izmed darov, ki ga je Bog
naklonil Opus Dei kot odsev Marijine
neskončne rodovitnosti, je celibat,
skrivnostni vir resničnega očetovstva
in materinstva,^[8] ki mu je v primeru
numerarij pomočnic dodan še nek
poseben izraz: »S svojim delom
skrbite in služite življenju v Delu, ko
postavljate posamezno osebo v
središče kot svojo prednostno
nalogo.«^[9] Od tod izhaja – in to je
najgloblji del njihovega poslanstva –
zastonjska ljubezen, ki se odraža v
vseh razsežnostih bivanja; ljubezen,
obdarjena s »sočno spontanostjo
nečesa živega, nekoga, ki išče izvirne
priložnosti, da bi pokazal, da veruje
in ljubi«;^[10] ljubezen, ki vsakogar
spravi iz anonimnosti, obnavlja
njegovo življenjsko moč in mu daje
nov zagon, saj ga spominja, da je
ljubljen preprosto zato, ker obstaja,

in ne zaradi tega, kar ima ali kar dela.

Resnična moč za preoblikovanje družbe

V svetu, ki pogosto stremi k zvezdništvu in javnemu slovesu, se delo numerarije pomočnice morda lahko zdi skrito in tiho, vendar pa ima v družbi resnično preobrazbeno moč. Nobena naprava ne more izmeriti energije, ki jo sprošča pripravljenost nekoga, da svojo pozornost nenehno usmerja k drugim osebam, jih vedno postavlja v središče ter si prizadeva za obogatitev vseh razsežnosti njihovega življenja: telesne, duševne, čustvene, duhovne, družbene. Ta pristna skrb za vsakega posameznika prodira v družbo, začnši z verniki Dela, ki tudi sami to človečnostno držo prinašajo v svoje delovno okolje. Poslanstvo združevanja božjega in človeškega, ki je tako

značilno za Opus Dei, se kakor koncentrični krogi širi na vse, ki prihajajo v stik s to družino, dokler ne doseže celotne družbe. »Če hočete,« je msgr. Javier Echevarría dejal numerarijam pomočnicam, »ste z božjo milostjo lahko kakor duhovna in apostolska jedrska elektrarna, ki more svoj učinek razširiti na ves svet.«^[11]

Vsaka numerarija pomočnica s svojo lastno osebnostjo bogati življenje in delo vsakega centra Opus Dei. Obenem si prizadeva doseči primerno usposabljanje in izobrazbo, ki je za to potrebna. Ta strokovnost lahko vključuje tudi področja, kot so gospodarsko in poslovno vodenje, optimizacija virov, vodenje skupin, poznavanje nutricionistike, sposobnost prilagajanja ljudem v različnih krajih, trajnostno gospodarjenje itd. Vse to pomeni nenehno učenje v ritmu napredka družbe in različnih strokovnih

področij, pri čemer pa ne gre pozabiti, da je ključno ohraniti živ čut in skrb za družino. Oseba, ki je poklicana živeti ta poklic, »postavi strokovno usposobljenost neposredno v službo ljudi in na praktičen način pokaže, kako se lahko isti duh uteleša v različnih zgodovinskih okoliščinah; postane nosilka počlovečenja kulture, ustvarjalnosti in s tem navdih za strokovno delo vseh.«^[12]

Skrb za druge in za dom je prednostno področje dialoga s sodobnim svetom. »Imate navdušujoče poslanstvo,« pravi prelat Opus Dei: »preoblikovati ta svet, ki je danes tako poln individualizma in brezbržnosti, v resničen dom. Vaše delo, opravljeno z ljubeznijo, lahko doseže prav vsako okolje. Tako gradite bolj človeški in bolj božji svet, ker mu dajete dostojanstvo s svojim delom, spremenjenim v molitev, s svojo

ljubeznijo in s strokovnostjo, ki jo vlagate v skrb za ljudi v njihovi celovitosti.«^[13]

Izbira, izročitev, sreča

Razločevanje pri odkrivanju poklica numerarije pomočnice ne temelji predvsem na nagnjenosti k določeni vrsti konkretnih opravil, na primer tistih, ki so neposredno povezana z nego drugih. Katerikoli študij ali poklicno znanje lahko doprinese k tej želji po uresničevanju potrditve vsake osebe v njeni celovitosti. Bog to poslanstvo podeli, komur hoče: potrebna je le želja, da bi gledali Kristusa in po Kristusu druge člane lastne družine in lastnega okolja.

V splošnem ni nikakršnih ovir za to, da numerarije pomočnice nadaljujejo s svojim izobraževanjem ali osebnim razvojem na kateremkoli področju: gre za bogastvo, ki prinaša vrednost njim samim, pa tudi njihovemu delu in odnosom z drugimi. Pomembno

pa je, da ta strokovni in osebni razvoj vključijo v svojo najglobljo istovetnost, ki korenini v trdni in zreli odločitvi za zvestobo božjemu klicu.

Po drugi strani se lahko zgodi, da odločitev za poklic numerarije pomočnice vključuje odpoved prejšnji zaposlitvi. To se dogaja v primeru mnogih ljudi, zlasti tistih, ki se odločijo več časa posvetiti neposredni skrbi za dom. Vendar ne gre preprosto za slepo odrekanje, temveč za zrelo odločitev, utemeljeno na veselju osebe, ki se oklene nečesa, kar ima rada, na veselju osebe, ki se odloči dati svoje življenje za druge. To dejstvo papež odkriva v liku svetega Jožefa: »Jožefova sreča ni v logiki žrtvovanja sebe, ampak v darovanju sebe. V tem možu nikdar ne zaznamo razočaranja, ampak samo zaupanje. [...] Vsaka resnična poklicanost se rodi iz darovanja sebe, ki pomeni dozorevanje preproste

žrtve. [...] Kjer neka zakonska, celibaterska ali deviška poklicanost ne doseže zrelosti darovanja samega sebe in se ustavi samo na logiki žrtve, je v nevarnosti, da izraža nesrečo, žalost in razočaranje, namesto da bi postala znamenje lepote in veselja v ljubezni.«^[14]_____

Poklic numerarije pomočnice je tako kot vsak poklic v Opus Dei »vseobsegajoč«, kar pomeni, da zaobjema vse vidike in trenutke življenja.^[15]_____ Ne gre za strokovni poklic, ki se uresničuje samo med delovnim časom. To isto poslanstvo, ki stremi k izražanju božje ljubezni na otipljiv način, poživlja čas izobraževanja, oddiha, družinskega življenja, prijateljstva in katerekoli druge dejavnosti. Bog hoče, da bi v Opus Dei bile osebe, ki bodo zaljubljene v Njega ter bodo s svojo navzočnostjo drugim posredovale tisto božjo naklonjenost, tisto skrb za njegovega utelešenega in v evharistiji

navzočega Sina ter za vse moške in ženske, božje sinove in hčere.

* * *

Noči se. Ljudje stoje poslušajo in so pozorni na vsako Učiteljevo besedo. Jezusu se zasmilijo, ko vidi njihovo utrujenost. Ve, da je večina od njih daleč od doma, zato svoje najbližje učence prosi, naj jih v skupinah posedejo po travi. Gospod naredi čudež, ko jih nahrani s petimi hlebi kruha in dvema ribama, in vsem se povrnejo moči, da lahko skupaj z Njim nadaljujejo pot: moški, ženske in otroci (prim. Jn 6,1-15).

Pozneje bo Jezus ponovno poslal svoje učence pripraviti neki obrok. V dvorani zadnje večerje se Jezus z isto kretnjo blagoslova in s pogledom v nebo pred svojim trpljenjem daruje v kruhu in vinu (prim. Mt 26,17-27). Gospod svojo neizmerno ljubezen udejanja v dveh skromnih živilih in na ta način zagotovi svojo

navzočnost na zemlji do konca časov
kot predokus nebeške gostije.

Opirajoč se na to ljubezen, skrito v
kruhu in vinu, navzočo v
tabernakljih centrov Dela,
numerarije pomočnice varujejo
družinskega duha, postavljajo v
ospredje edinstveno vrednost vsake
osebe ter svet učijo graditi odnose
naklonjenosti, služenja in podpore.

.....

[1] *Katekizem Katoliške cerkve*, št. 764.

[2] Frančišek, Angelovo češčenje, 10. 6.
2018.

[3] Sv. Jožefmarija, Homilija, 2. 10.
1968.

[4] Bl. Álvaro del Portillo, *Entrevista
sobre el Fundador*, Rialp, 6. pog.:
Familia y milicia.

[5] Bl. Álvaro del Portillo, Pastirsko pismo, 24. 1. 1990, št. 44.

[6] Prim. sv. Jožefmarija, *Pisma 36*, št. 33.

[7] Fernando Ocáriz, Pastirsko pismo, 28. 10. 2020, št. 14. Poudarek je del izvirnika.

[8] Prim. Fernando Ocáriz, Pastirsko pismo, 28. 10. 2020, št. 13 in 22.

[9] Prav tam, št. 15.

[10] Sv. Jožefmarija, *Pisma 36*, št. 62.

[11] Javier Echevarría, Pastirsko pismo, 23. 10. 2005, str. 6.

[12] *Reflexiones sobre la Administración en el Opus Dei: riquezas y perspectivas*, v: Romana, št. 72, 2021.

[13] Fernando Ocáriz, Pastirsko pismo, 28. 10. 2020, št. 17.

^[14] Frančišek, apost. pismo, *Patris corde*, št. 7.

^[15] Prim. Fernando Ocáriz, Pastirsko pismo, 28. 10. 2020, št. 8.

Elvira Lorenzo

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/article/numerarije-
pomocnice-dom-ki-se-siri-med-vse-ljudi/](https://dev.opusdei.org/sl-si/article/numerarije-pomocnice-dom-ki-se-siri-med-vse-ljudi/)
(6. Avg. 2025)